

Bilag 2.

INDUSTRIRÅDET

Den 22. maj 1969.

Industrirådet har studeret dette regeringens seneste forslag til den samlede revision af jord- og planlægningslovgivningen. Rådet vil nedenfor anføre de bemærkninger, lovforslaget har givet anledning til:

Industrirådet har bemærket, at området for tilbudspligten er meget vidt, idet det omfatter alle ejendomme i byzonerne, der har et areal på 6.000 m² eller derover, og ved en kommunalbestyrelses beslutning kan udvides til andre områder i vedkommende kommune og således kan komme til at omfatte hele landet.

Industrien anerkender de bestræbelser, der ved lovforslagets § 3 er foretaget for at løse sådanne konfliktsituationer mellem en erhvervsvirksomhed og vedkommende kommune, som ikke på forhånd kan udelukkes.

Opstår en sådan konflikt, finder man imidlertid ikke, at ejerens interesser er tilstrækkeligt varetaget ved den i lovforslagets stk. 2 indeholdte bestemmelse om, at en sådan konfliktsituation kan indbringes for et nævn til afgørelse af, om tilbudspligten skal finde anvendelse.

I stedet vil Rådet som en mere betryggende ordning foreslå, at et sådant spørgsmål skal kunne indbringes for de almindelige domstole eller i hvert fald, at nævnets afgørelse skalkunne appelleres til domstolene.

Med hensyn til den tidsfrist, inden for hvilken kommunalbestyrelsen skal tage stilling til et fremsat tilbud, foreslås forslaget 6 ugers frist nedsat til 4 uger for at undgå forsinkelser af vigtige salgsforhandlinger til anden side.

Der foreligger også et misforhold over for ejeren, der efter § 4, stk. 2, kun har 2 uger til at overveje en kommunalbestyrelses tilbud, hvilket er meget kort tid til overvejelse af et vigtigt spørgsmål, der dels kræver behandling i direktion og bestyrelse

eller en familiekreds, dels normalt vil kræve juridisk eller anden sagkyndig vejledning.

Også den i § 4, stk. 4, foreslåede 8 måneders periode, hvor ejeren frit kan sælge ejendommen til anden side, efter at kommunalbestyrelsen har afslået ejerens tilbud, forekommer at være for kort. Den bør mindst forlænges til 12 måneder. Når kommunen ikke ønsker at købe, synes der ikke at være grund til at tage noget særligt hensyn til kommunens interesser ved at lægge et uheldigt tidsmæssigt pres på ejeren, og der er ingen grund til at antage, at forholdene i praksis vil ændre sig så meget; at det er nødvendigt at give kommunen lejlighed til at revidere sine beslutninger med så relativt korte mellemrum.

Bestemmelsen i lovforslagets § 8, stk. 2, hvorefter kommunen kan kræve ejendommen overdraget til sig for et vederlæg fastsat ved taksation, når en ejendom er overdraget under tilsidesættelse af reglerne om tilbudspligt, forekommer lovlig kategorisk, i hvert fald såfremt der er tale om tilfælde af uforsætlig tilsidesættelse af reglerne om tilbudspligt, hvilket let vil kunne forekomme, såfremt man ikke påbyder tinglysning af tilbudspligten på de af denne omfattede ejendomme.

Bortset fra de for nævnte punkter, som man henstiller korrigeret, er det Rådets opfattelse, at lovforslaget om tilbudspligt fornuftigt administreret vil kunne bidrage til at lette industriens muligheder for erhvervelse af arealer til ekspansive formål.

Med henblik på problemerne for den industri, der udnytter råstoffer i jorden, foreslås endelig, at der indføres en bestemmelse, hvorefter en kommunes udnyttelse af tilbudspligt angående arealer, hvor der er særlige forekomster i undergrunden, af en køber, der vil udnytte disse forekomster,